

„S-a ținut judecata, și s-au deschis cărțile”

11 martie 2004

Gili Cârstea

Acest pasaj din Daniel vorbește corect despre evenimentul început în 1844 și pe care noi îl numim judecata de cercetare.

Este adevărat că judecata a început atunci, și că ea implică o lucrare de curățire asupra copiilor lui Dumnezeu din toate timpurile, în două faze: Pentru cei morți și pentru cei vii. Astăzi, la peste 150 de ani de atunci, noi credem încă și așteptăm împlinirea ei, care a fost excesiv amânată de lipsa de maturitate a poporului Său. Așa cum dragostea nu poate fi poruncită, tot așa nici maturitatea nu poate fi poruncită.

Dar acest concept despre judecată, fundamental pentru teologia adventistă, pare să capete proporții infinit mai largi decât acum un secol. Cel puțin doi autori adventiști au perceput acest lucru și l-au pus în frază cu mare frumusețe. Este vorba de Robert J. Wieland și A.Graham Maxwell. Ei au văzut bine măreția din versetul lui Pavel, în Romani 3,4: „Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale, și să ieși biruitor când vei fi judecat.”

Este Dumnezeu dispus să se așeze în boxa acuzațiilor doar pentru că o parte a familiei Sale universale o cere? Poate fi Dumnezeul nostru Creator, atotputernic și suveran, pus în situația de a fi obligat să-și demonstreze afirmațiile cu dovezi? Nu este suficient cuvântul Lui? Ce fel de argumente vor fi relevante pentru încheierea acestei faze finale a procesului Său?